

er en Forskel mellem det spæde og det mere fremskredne Foster, og at navnlig først, naar Moderen har mærket Liv, tillige den ejendommelige stærke Moderkærlighed træder frem, der har den største Værdi for Individet som for Samfundet. Fremdeles mente Kommissionen, at Moderens Forhold, i Modsætning til, hvad der nu er Tilfældet, bør være straffrit, naar der kun foreligger Forsøg med utjenlige Midler, og at der endelig er Grund til for Moderen at hjemle en ganske kort Forældelsesfrist for Paatalen, jfr. nærmere Mot. Sp. 339—40.

Medens Justitsministeriet fulgte Kommissionens Forslag om Nedsættelse af Straffen for Kvinden og ligeledes tiltraadte de to ovenfor sidst omtalte Begrænsninger af det straffbares Omraade, mente Ministeriet ikke at kunne tillægge det afgørende Betydning, om Kvinden paa det Tidspunkt, da hun foretog Gerningen, havde mærket sikre Tegn paa at være besvangret. Der udtales herom i Motiverne: »Rent bortset fra, at Straf for Fosterfordrivelse herefter formentlig vilde blive saa godt som uden praktisk Betydning for Kvindens Vedkommende, idet det langt overvejende Antal Forsøg sker paa et tidligere Tidspunkt, synes det nemlig uheldigt, at Bevisførelsen for, om Straf skal kunne anvendes, ifølge Kommissionens Udkast saa godt som fuldstændig maa afhænge af Kvindens egen Forklaring. For øvrigt kan man heller ikke anerkende Rigtigheden af, at den til Grund for Udkastet liggende — i sig selv irrationelle — Sondring har den af Kommissionen forudsatte Betydning«. Lovforslagets § 243 lyder da saaledes: »En Kvinde, som dræber sit Foster, straffes for Fosterdrab med Hæfte eller med Fængsel indtil 2 Aar. Under formildende Omstændigheder kan Straffen bortfalde. Paatale kan ikke finde Sted, naar der er forløbet 1 Aar, efter at Forbrydelsen er begaaet. Forsøg med utjenlige Midler straffes ikke. Den, der med en Kvindes Samtykke dræber hendes Foster, straffes med Fængsel indtil 4 Aar. Under skærpende Omstændigheder, særlig naar Handlingen er foretaget for Vindings Skyld, eller hvis den har medført Kvindens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, er Straffen Fængsel indtil denne Strafarts højeste Grad. Har Gerningsmanden handlet uden Kvindens Samtykke, er Straffen Fængsel ikke under 2 Aar, eller under skærpende Omstændigheder Tugthus indtil 8. Aar.«